

[Aage Fogh.]

Andel i Eksporten. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg venter, han i saa stor Udstrækning som muligt vil søge at omsætte disse Tanker i Praksis. For naar jeg læser Besvarelsen paa de stillede Spørgsmaal — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne referere nogle enkelte Ting —, staar der f. Eks. angaaende Smør:

„Landbrugsministeriet og Landbrugsministeriets Smørekseportudvalg har i 1946 i flere Tilfælde afslaaet Ansøgninger om Udførselstilladelse for Smør. Grunden hertil har været, at de i de indgaaede Handelsaftaler fastsatte Kontingenter for Udførsel her fra Landet af Smør har lagt Beslag paa saa godt som hele Eksportmængden af Smør her fra Landet.“

Det vil altsaa sige, at man har bundet det hele paa Forhaand, og saa er der ingen Mulighed for, at nye Eksportører kan komme til. Det korresponderer jo med det lille Afsnit i Betænkningen, hvori Ministeren siger, at saa vidt det er muligt, vil han søge at friholde en vis Part. Hvad angaar Flæsk, hedder det i Besvarelsen:

„Landbrugsministeriets Baconudvalg har i Løbet af Aaret 1946 haft en Række Henvendelser om Udførselstilladelse for Flæsk, som ikke har kunnet imødekommes som Følge af, at de paagældende Eksportforretninger har ligget ud over de i de indgaaede Handelsaftaler fastsatte Udførselskontingenter saavel som ud over de givne internationale Allocationer for Flæsk her fra Landet.“

Dette er altsaa ganske det samme. Det hele er bundet, og saa er der ingen Mulighed for andre for at komme til.

For Ostens Vedkommende hedder det:

„Landbrugsministeriets Osteekseportudvalg har, bortset fra det i Besvarelsen af Spørgsmaal Nr. 11 nævnte Kontingent paa 100 t Ost til sekundære Markeder, afslaaet alle Andragender fra private Eksportører om Udførselstilladelse for Ost her fra Landet. Grunden hertil er at finde i 1) at Osteeksporten her fra Landet af Hensyn til Centralindkøbet af Levnedsmidler i de vigtigste Aftagerlande nødvendigvis har maattet centraliseres ogsaa fra dansk Side, 2) at Fastsættelsen af Osteekontingenter i Handelsaftalerne har nødvendiggjort en Kontrol med disses Udnyttelse, og at en Fordeling af disse i mange Tilfælde relativt smaa Kontingenter til privat Udnyttelse i Praksis ikke har kunnet gennemføres paa noget retfærdigt Grundlag,

og 3) at det som Følge af Mangelen paa en Eksportkontrol med Ost maa anses for nødvendigt gennem en centraliseret Eksport saa vidt muligt at forhindre, at daarligere Kvaliteter udføres her fra Landet, til Skade for Eksporten af dansk Ost i Fremtiden.“

Jeg vil gerne paa Foranledning heraf gøre den Bemærkning, at jeg vilde anse det for meget uheldigt, om det er de Eksportudvalg, der er nedsat, der skal, om jeg saa maa sige, varetage Kvalitetsinteresserne. Det bør være Kontrolinstitutioner uden for Eksportudvalgene, for man maa jo ikke glemme, at de Eksportudvalg, her er Tale om, i Virkeligheden er Konkurrenter til de nye Eksportører, der dukker op; det er Formændene for de gamle Eksportørforeninger, det er Formændene for Andelsekseportforeningerne, der sidder i og er de stærke Folk i disse Udvalg. Jeg skal ikke sige noget ondt om disse Mennesker, det har jeg ingen Grund til, men det er i hvert Fald naturligt at antage, at de føler, de godt kan klare den Affære selv, de har ikke Brug for nytillkommende, og derfor vil de i hvert Fald i Kraft af den Passus, her staar om Kvaliteten, kunne nægte Tilladelse til de nye. Jeg nævner dette Spørgsmaal, da den højtærede Landbrugsminister i Udvalget jo klart og tydeligt har givet Udtryk for, at han var ganske enig med Udvalgets Flertal om, at man skulde søge at komme bort fra denne Tilstand. Men jeg er fuldkommen klar over, at denne lille Lov paa 2—3 Paragraffer for det første giver Landbrugsministeren en meget stor Bemyndigelse, og for det andet giver den navnlig Eksportudvalgene en mægtig Magt over hele dette Omraade. Jeg tror, det vil være formaalstjenligt for Landbruget i dets Helhed, ogsaa for Landbrugserhvervet, at vi saa snart som muligt prøver paa at slække paa de snærende Baand, der ligger her. Jeg vil derfor slutte med at udtale, at jeg har den Tillid til den højtærede Landbrugsminister, at det vil han være med til, og at det Tilslag, der er givet her i Betænkningen, vil blive efterlevet paa den Maade, som det netop var tænkt fra Udvalgets Side. Dermed anbefaler jeg det foreliggende Ændringsforslag og Lovforslaget i dets Helhed.

Aidt: Jeg har paa min Gruppes Vegne ved første Behandling givet Udtryk for, at vi finder den her behandlede Lovgivning nødvendig. Vi finder, der er Grund til at udtale Tilfredshed med det i Udvalgets Betænkning foreliggende Ændringsforslag og ogsaa Grund til at takke det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, der ved første Behandling rejste